

ת"פ 36313/01/16 - מדינת ישראל נגד משה בן חיים

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים

ת"פ 36313-01-16

11 מאי 2017

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

משה בן חיים

הכרעת דין

כתב האישום:

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום לגבי אירוע בו היה מעורב ביום 11.1.16.

2. כאמור בכתב האישום המתוקן, ביום 11.1.16 בשעה 11:50 לערך, נהג הנאשם ברכב מסוג יונדאי שמספרו 5296162 (להלן: "היונדאי") בכיכר צה"ל לכיוון צפון העיר. שוטר התנועה ארז הרוש (להלן: "הרוש") הבחין ברכב היונדאי, אשר מוכר לו מעבודתו כשוטר תנועה, וסימן לנאשם לעצור בצד הן באמצעות ידיו והן באמצעות מערכת הכריזה. הנאשם לא עצר את היונדאי כפי שהורה לו השוטר הרוש והמשיך בנסיעה.

בהגיעו לצומת רחוב סולטן סולימאן, נאלץ הנאשם לעצור מאחורי כלי רכב שעמדו ברמזור בנתיב שניתן לנסוע ממנו רק ישר. השוטר הרוש שוב התקרב לנאשם וסימן לו לעצור בצד. הנאשם, על אף שעמד בנתיב המאפשר רק נסיעה ישר, פנה ימינה לכיוון צומת סולטן סולימאן, תוך שהוא נוסע במהירות בין שני כלי רכב שנסעו במקום, בעוד ניידת משטרתית שמספרה 25233 ובה השוטרים שלומי דהן ופקח משרד התחבורה נעם שרעבי (להלן: "הניידת", "דהן" ו"שרעבי") עם אורות מהבהבים ואופנוע משטרתית שנהג בו השוטר הרוש, דולקים אחריו וכורזים לו לעצור.

בהגיע הנאשם לכיכר שער שכם, חצה הנאשם את הכיכר ונסע בה בניגוד לכיוון התנועה, תוך שהוא גורם לכלי רכב שנסעו בה לסטות ימינה ולבלום. הנאשם פנה שמאלה לרחוב הנביאים.

בהגיע הנאשם לצומת שבין רחוב הנביאים לכביש מספר 1, נאלץ הנאשם לעצור מאחורי כלי רכב אשר עמדו ברמזור אדום. השוטר דהן עצר את הניידת קרוב לנאשם וירד ממנה, התקדם לעבר רכבו של הנאשם וקרא לו לעצור ואף ניסה לפתוח את הדלתות הנעולות. הנאשם לא שעה לקריאות השוטר, וברגע שהאור ברמזור התחלף לירוק, המשיך הנאשם בנסיעה מהירה. השוטר דהן חזר לניידת ודלק בעקבותיו.

בצומת נעמי קיס הנאשם המשיך בנסיעה בכביש מספר 1 לכיוון צפון העיר, תוך שהוא נוסע בנתיב הנגדי וגורם לכלי רכב שנסעו במקום לסטות לצדדים. הניידת נסעה במקביל לנאשם בניסיון לעצור את הנאשם, אולם הנאשם סטה ונגח באמצעות רכבו בצדה השמאלי של הניידת. בצומת שבין רחוב ההסתדרות לכביש מספר 1, הנאשם סטה ימינה וחזר לנתיב הנסיעה הנכון. הניידת המשיכה לדלוך בעקבותיו ולכרוז לנאשם כל אותה העת. בניסיון לחסום את הנאשם, נסעה הניידת במקביל לנאשם ומצדו השמאלי של רכבו של הנאשם. הנאשם האט לפתע את מהירות נסיעתו וסטה לכיוון הניידת, תוך שהוא חוסם את כיוון נסיעתה. כתוצאה מכך התנגש רכבו של הנאשם בניידת. רכבו של הנאשם איבד שליטה כתוצאה מההתנגשות ועלה על אי תנועה (להלן: "התאונה"). כתוצאה מהתאונה, מכסה המנוע של רכבו של הנאשם נפתח ויצא ממנו עשן כבד, כריות האוויר נפתחו אף הן. נגרם נזק כבד לניידת שאף הושבתה בעקבות התאונה. כמו כן פקח התחבורה שרעבי שנסע בניידת נפצע ונזקק לטיפול רפואי.

השוטר הרוש, שכל אותו זמן דלק אף הוא אחרי הנאשם, ושוטרי יס"מ שהיו באזור, ירדו מהאופנועים וניגשו לכיוון הנאשם ורכבו. בשלב זה החל הנאשם שוב בנסיעה מהירה נגד כיוון התנועה, ופנה ימינה בצומת רחוב הנביאים לכיוון רחוב הע"ח בניגוד לכיוון התנועה. הנאשם נסע מרחק של כ-40 מטרים אך לא יכול היה להמשיך בשל עומס בתנועה. הנאשם החל בשלב זה לנסוע בנסיעה אחורנית, תוך שהוא עולה על מדרכה בנסיעה מהירה לכיוון כביש מספר 1. השוטר הרוש נאלץ לסטות למדרכה הימנית על מנת שלא להיפגע מהנאשם.

הנאשם פנה שמאלה והמשיך בנסיעתו לכיוון רחוב זקס ופגע בצד ימין ברכב מסוג איסוזו דימקס מספר 3826672 בו נהג אשר אוחיון (להלן: "אוחיון"), אשר עמד באותה עת ברמזור ברחוב. אוחיון, אשר הבחין בנאשם וראה את השוטר הרוש וניידת נוספת דולקת בעקבות הנאשם, סבר שמדובר במפגע והחליט להצטרף למרדף. הנאשם המשיך בנסיעתו לכיוון רחוב שמואל הנביא ואוחיון המשיך בעקבותיו. בצומת סנהדריה נכנס הנאשם בין כלי רכב שהיו באותה עת ברחוב ופגע בהם. הנאשם חצה רמזור אדום ופנה ימינה לרחוב האדמו"ר. בהגיע הנאשם לצומת בר אילן הצליח אוחיון לעקוף אותו, עצר את הרכב בצורה שחסמה את נתיב נסיעת הנאשם וירד מהרכב. הנאשם, אשר הגיע במהירות, התנגש ברכבו של אוחיון וגרם לו לנזק.

הנאשם נהג ברכב כמתואר לעיל, מבלי שהוציא רישיון נהיגה, וכן כשהוא תחת השפעה של סמים מסוג חשיש.

3. לאור אלה יוחסו לנאשם העבירות הבאות:

סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק; נהיגה בלי רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"); נהיגה תחת השפעת סמים, לפי סעיף 26(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות"); אי ציות לרמזור אדום, לפי תקנה 64(ה) לתקנות.

תשובת הנאשם לאישום:

4. בתשובתו לאישום אישר הנאשם כי נכח באירוע הנטען.

עמוד 2

הנאשם אישר כי נהג ברכב היונדאי המפורט בכתב האישום במקום ובזמן האמורים.

הנאשם אישר כי נהג ללא רישיון נהיגה.

הנאשם טען כי שוטר שמכיר אותו נסע אחריו כשהוא רכוב על אופנוע. הנאשם חלק על כך שהשוטר הורה לו לעצור. לדבריו, הוא המשיך בנתיב הנסיעה כי לא שמע מהשוטר דרישה לעצור.

הנאשם טען כי בשלב מסוים החלה פעילות אגרסיבית מצד ניידות משטרה רבות, שלפתע, ללא סיבה, החלו לנגח את רכבו ולנהל אחריו מרדף פראי בלב העיר. הנאשם הדגיש כי הייתה זו שעת צהריים והכבישים היו הומים.

הנאשם טען כי במהלך האירוע הוא היה בסערת רגשות ותקפה אותו חרדה קשה, בגינה ישנם קטעים רבים שאינם זכורים לו.

עם זאת, גם בשלב זה הוא המשיך לקיים אחר חוקי התנועה, בעוד השוטרים מנהלים אחריו מרדף בלתי חוקי ובלתי מידתי.

הנאשם אישר שנסע בנתיב הנגדי לכיוון נסיעתו, אך כפר בכך שנסיעה זו גרמה לכלי רכב אחרים לסטות ממסלולם.

הנאשם כפר בטענה כי ניגח ברכבו ניידות משטרה. לטענת הנאשם, ניידות המשטרה הן אלה שחתרו למגע אתו.

הנאשם לא כפר בנזקים שנגרמו לרכבו ולניידת משטרה, וטען כי נזקים אלה נגרמו כתוצאה מהתנהגות השוטרים בניידות.

בנוגע לפעילותו של האזרח, טען כי מדובר בפעילות בלתי חוקית של אזרח שלקח את החוק לידיים וניגח את רכבו של הנאשם.

לטענת הנאשם, פציעתו של הפקח נגרמה מכך שהוא ניגח את רכבו של הנאשם מאחור.

לטענת הנאשם, בסופו של האירוע הוא עצר את רכבו עקב חרדה מפעילותה האגרסיבית של המשטרה.

הנאשם כפר בקיומו של היסוד הנפשי הנדרש לקיומה של עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

הנאשם כפר בטענה בדבר נהיגה תחת השפעת סמים. לדבריו, יש לו רישיון חוקי לשימוש בקנביס רפואי, וזו הסיבה לממצאי שרידי הסם בבדיקה שנערכה לו. הנשם כפר בכך שעשה שימוש בקנביס בסמוך לנהיגה.

ראיות המאשימה:

5. מטעם המאשימה העידו השוטרים שהיו מעורבים באירוע וכן אוחיון, האזרח שעצר לבסוף את רכבו של הנאשם.

6. רס"ר ארז הרוש - משרת ביחידת האופנועים.

בהתאם לעדותו, ולדו"ח פעולה שכתב ת/3, ביום האירוע הוא היה במשמרת, ורכב על אופנוע משטרתי מכיוון כיכר צה"ל לכיוון צפון העיר. בשלב מסוים הבחין במכונית יונדאי, שהייתה מוכרת לו מהעבר, אותה זיהה לפי גלגלי המגנזיום שלה. החליט לעצור את הרכב לבדיקה שגרתית ולכן נסע משמאל ליונדאי, כשאורות האופנוע מהבהבים, צפר לנהג וסימן לו לעצור בצד הדרך. בשלב זה הוא לא זיהה את הנהג. הנהג הביט בו, הנהן בראשו לחיוב, אבל לא עצר. הוא הסתכל שוב על הנהג וסימן לו באמצעות היד לעצור בתחנת האוטובוס, אך היונדאי לא עצרה והמשיכה לנסוע. כאשר הגיעו לרמזור אדום, היונדאי נעצרה בנתיב המיועד לנסיעה ישר. מולם הגיעה ניידת משטרה שעמדה בנתיב הנוסע לכיוון רחוב סולטן סולימאן והבחינה במתרחש. נהג הניידת, שלומי דהן, עלה מולו בגל ושאל אם הוא צריך סיוע, והוא ענה שיש לו חשד שנהג היונדאי עומד לברוח. פתאום שבר נהג היונדאי את ההגה בחזקה ימינה, ותוך חריקת צמיגים, פנה ימינה לרחוב סולטן סולימאן. בשלב זה הוא חשב שאולי מדובר באירוע פח"ע, או שלנהג היונדאי יש אמל"ח או סמים, כי אדם רגיל לא נוסע בצורה כזו 'מטורפת'. הרוש הדגיש שלנהג היה ברור שהוא שוטר ומבקש ממנו לעצור. הוא נהג באופנוע משטרתי מסומן על ידי מדבקות של המשטרה, שבצד הקדמי שלו מנורות מהבהבות בצבעים כחול ואדום. הוא גם לבש חליפת אופנוע, אם כי אישר שמדובר במעיל שחור ללא סימון. הרוש העיד כי ניתן בקלות להבחין בנשק שלו וגם במכשיר הקשר. בנוסף, יש באופנוע זמזם, עליו הוא לוחץ כדי לסמן לרכבים לעצור. לא ייתכן שנהג היונדאי לא הבחין בו ולא הבין שהוא שוטר שמסמן לו לעצור, גם אם חלונות היונדאי היו סגורים והנהג שמע מוזיקה דרך מערכת סטריאו עם הגברה.

מיד פנה ונסע אחרי היונדאי. היונדאי נסעה במהירות רבה מאד ובצורה פרועה. בצומת השתלבה גם ניידת בצבעי כחול-אדום, שנסעה אחרי היונדאי תוך הפעלת סירנות. גם על הניידת הזו, ג'יפ סובארו, היו מדבקות של המשטרה, יש לה לוחית זיהוי משטרית ועל הגג אורות מהבהבים בצבעי כחול ואדום. בנוסף, הופעלה בניידת סירנה.

היונדאי חצתה נתיבים במהירות תוך חריקת צמיגים, הגיעה לכיכר ועברה בין שני רכבים ואז פנתה שמאלה. זה היה בשעת צהרים, ובכביש היו כלי רכב רבים.

היונדאי פנתה שמאלה לכיוון רחוב הנביאים, כשהניידת אחריה, ואז נעצרה אחרי רכב שעמד במקום. הוא הגיע עם האופנוע מהנתיב הנגדי והתחבר אליהם. הניידת והיונדאי נסעו במקביל, צמודות אחת לשנייה, הוא הבחין ביונדאי מסתובבת ואז הניידת והיונדאי התנגשו. ביונדאי נפתחו כריות האוויר ויצא ממנה עשן כבד. הוא ירד מהאופנוע וצעק לנהג היונדאי לעצור, אבל הנהג המשיך בנסיעה מהירה נגד כיוון התנועה, ונעצר כשהגיעו רכבים. אז הנהג נסע אחורה במהירות, עלה על המדרכה, וחזר במהירות לכיוון בו הוא עמד עם האופנוע. הוא נאלץ לזוז הצידה עם האופנוע כדי לא להיפגע, והניידת המשיכה בנסיעה אחרי היונדאי. הוא ניסה לנסוע אחריהם עם האופנוע, אבל בשלב מסוים איבד איתם קשר עין בגלל העשן הכבד שיצא מהיונדאי. הוא המשיך בנסיעה, וכשהגיע לצומת זקס, הבחין ביונדאי חוזרת לנתיב שלה, והניידת עומדת על המדרכה, ככל הנראה מושבתת. עמד שם רכב נוסף שהעלה עשן. ראה שניגשו לנהג היונדאי ואמרו לו לעצור, אך הנהג המשיך בנסיעה. המשיך לנסוע עם האופנוע אחרי היונדאי. היונדאי נסעה נגד כיוון התנועה במהירות מטורפת, כשהיא עוקפת רכבים מכל כיוון, כאשר יוצא ממנה עשן כבד והגלגלים הקדמיים עקומים. בצומת סנהדריה, היונדאי עברה בין רכבים ושפשפה אותם, וגם חצתה צומת באור אדום. בשלב מסוים היונדאי נעצרה לכמה שניות, והוא הצליח להגיע עד אליה עם האופנוע וניסה לפתוח את דלת היונדאי, אבל אז היונדאי המשיכה בנסיעה תוך שהיא פוגעת לו ברגל. באזור שמואל הנביא הצטרף אליהם טנדר לבן שניסה לעצור את היונדאי.

בשלב מסוים היונדאי החלה להאט בשל מצבה, ואז הטנדר הצליח לעקוף אותה מימין, ונעצר. היונדאי נתקעה בו

מאחור ונעצרה. הוא הגיע לשם עם האופנוע, והיה שם גם רפ"ק מיקי, ויחד פתחו את דלת היונדאי והוציאו את הנהג. הנהג יצא כשהוא מדמם מהראש ומעל הגבה, ואמר שהוא חולה צהבת. הם הודיעו לו שהוא עצור ורצו לכבול אותו. בהתחלה הוא התנגד. הגיעו חובשים של מד"א, וכן צוותי תנועה. שני שוטרים לקחו את הנהג לאת"ן להמשך טיפול. הנהג אמר לו שהוא מצטער על כך שברח לו, ושאת המכה בראש הוא קיבל כתוצאה מהתאונה עם הניידת. כאשר הנהג יצא מהרכב, זיהה אותו לראשונה, כנהג שעצר בעבר בשל נהיגה ללא רישיון.

כל האירוע ארך כעשר דקות, ובמהלכו הוא ניסה למסור דיווחים בקשר, אך לא הצליח. לאחר שהאירוע נגמר הוא דיווח. לא דיווח תוך כדי המרדף. מאשר שלאחר שהנהג לא עצר אלא "שבר את ההגה" והתחיל בנסיעה מהירה לכיוון רחוב סולטן סולימאן, התחיל אחריו מרדף. עשה זאת בגלל אופן הנהיגה הפראי שסיכן אנשים. מאשר שלא הכריז על מרדף, שכן הכול קרה בשניות. מכיר את נהלי המרדף.

הרוש הדגיש שבכל שנותיו במשטרה, הוא לא נתקל באירוע כזה. רכב שנוסע בפראות, בורח, משפשף רכבים. יודע שהיו שוטרים ואזרחים שחשבו שמדובר במחבל, והיה שלב מסוים שמישהו שאל אותו על כך והוא ענה שהנהג לא מחבל. חושב שזה היה שוטר יס"מ.

ראה את האזרח בטנדר הלבן שהשתתף במרדף, אך זה לא היה באישורו והוא לא סימן לאזרח להמשיך במרדף, הוא לא היה בקשר עין רצוף עם הטנדר.

במהלך עדותו של הרוש, הוצגו לו סרטונים ממצלמות רחוב, והרוש זיהה עצמו בהם, וכן את היונדאי שבה נהג הנאשם. כמו כן, במסגרת עדותו של הרוש הוגשו דו"ח מעצר מיום 11.1.16 (ת/1), ומזכר מיום 11.1.16 (ת/2) לפיו העביר את הנהג לשוטר אחר לצורך מתן דגימות שתן.

7. רס"ר שלומי דהן -

בעדותו ובדו"חות פעולה (ת/19, ת/20), מסר העד כי הוא שוטר עת"ן, ובעת האירוע שירת במשטרה כחצי שנה. לדבריו, מדובר בתקופה בה היו אירועי פח"ע רבים.

ביום האירוע, בשעה 11:30 לערך, נסע כסייר תנועה בניידת יחד עם פקח משרד התחבורה שרעבי. כשעמדו ברמזור ליד רחוב סולטן סולימאן, שמע סירנה, וזיהה אופנוע משטרה עם אורות בצבעי כחול-אדום מפעיל סירנה. זיהה את השוטר הרוש שנראה לחוץ מאד. שאל אותו בכריזה אם הוא צריך סיוע, והרוש סימן בידיים וצעק בקשר המשטרה: 'תחסום אותו'. בשלב זה לא הבין במי מדובר ולכן חסם את הצומת. הבחין ביונדאי אקסנט לבנה, שבגלל החסימה פנתה ימינה לסולטן סולימאן. הבין שזה הרכב הבורח, ונסע אחריו תוך כדי שימוש בכריזה. בשלב זה היה ממש צמוד ליונדאי, לא היו ביניהם רכבים. היונדאי נסעה במהירות, נכנסה לכיכר בניגוד לכיוון התנועה, תוך שהיא גורמת לרכבים אחרים לסטות הצידה, ונוסעת במהירות לא סבירה ביחס לעומס התנועה. כשהיונדאי הגיעה לרמזור אדום, היא נעצרה בצומת. הוא ניצל את המצב, עקף את היונדאי ונעצר לפניו, אבל מדובר בכביש רחב מאוד ולא ניתן היה לסגור את כל הציר עם הניידת. הוא "פרק רגלית" מהניידת והבחין כי ביונדאי נוהג גבר שנראה מאד לחוץ. רץ לכיוונו, הגיע ליונדאי וסימן לנהג לעצור, ניסה לפתוח את הדלת הקדמית וצעק לנהג לעצור. הדלתות והחלונות היו סגורים והוא לא הצליח לפתוח את הדלת. כלי הרכב ברמזור זזו, והיונדאי החלה בנסיעה, נכנסה לנתיב השמאלי ומשם פנתה ימינה במהירות לא סבירה.

הוא חזר לניידת והתחיל לנסוע אחרי היונדאי, תוך הפעלת כריזה וסירנה. כשהגיע לצומת כביש מספר 1, הבחין ביונדאי עומדת, כשהשוטר הרוש עומד לידה ומנסה לפתוח את הדלתות. היונדאי נסעה, נגד כיוון התנועה, והוא והרוש נסעו אחריה. כלי רכב רבים באו מול היונדאי וסטו לצדדים. הוא לא שם לב אם היונדאי פגעה ברכבים אחרים. בשלב מסוים ניסה לעקוף את היונדאי כדי לחסום אותה, אך לא הצליח, ולכן נסע במקביל אליה. רכבים באו מולו, הוא נצמד ליונדאי והיונדאי סטתה לכיוונו ופגעה בו עם צד שמאל. היונדאי "זגזגה" בין נתיבים, ובשלב מסוים הוא בלם או סטה לכיוון היונדאי ופגע בה. שני כלי הרכב הסתובבו ונעצרו. הוא ירד מהניידת ושלף נשק, כי חשב שאולי מדובר במחבל. הבחין בצוות יס"מ על אופנועים, שהגיעו למקום עם כלי נשק, והוא צעק להם שלא יירו על הנהג. היונדאי שוב התחילה בנסיעה והאופנועים אחריה. הניידת שלו נפגעה בהתנגשות והושבתה והוא נשאר במקום. הוא נפגע קלות ופונה לבית החולים.

לדברי העד, האירוע לא היה "מרדף" אלא עצירת סכנה מוחשית מאד. הוא מכיר את "נוהל המרדף", וזה לא היה מרדף.

עוד ציין כי הוא לא "ניגח" את היונדאי אלא ניסה מספר פעמים לעצור אותה, ללא הצלחה.

עד סיום האירוע הוא חשב שמדובר באירוע פח"ע. רק כשהיה בדרך לבית החולים, שמע בקשר שמדובר בעניין תעבורתי.

8. נעם שרעבי - פקח מטעם משרד התחבורה, מבצע פעילות הנוגעת לתחבורה ציבורית, באזור מזרח ירושלים, יחד עם צוותי משטרה.

בעדותו בבית המשפט ובהודעתו במשטרה (ת/21), מסר העד כי ביום 11.1.16 הוא ישב בניידת יחד עם השוטר שלומי דהן, הניידת עמדה ברמזור בפניה שמאלה לרחוב סולטן סולימן. בנתיב מולם עמד אופנוע משטרה ליד חלון של יונדאי, וסימן לו לעצור. הוא ישב במושב ליד הנהג וראה בעיניו את השוטר על האופנוע מנסה לעורר את תשומת ליבו של נהג היונדאי. במקביל, האופנוע כרז לעברם לסייע לו בסגירה של הצומת בכיוון נסיעת היונדאי. השוטר דהן חסם את היונדאי עם הניידת, אך לפתע היונדאי פנתה ימינה והחלה בנסיעה לרחוב סולטן סולימן. הם והאופנוע נסעו בעקבות היונדאי, כרזו לנהג לעצור, אך היונדאי לא נשמעה להם והמשיכה בנסיעה מהירה. בשלב מסוים נחסמה היונדאי על ידי רכבים שעמדו ברמזור אדום, הוא ירד יחד עם השוטר דהן מהניידת והם ניגשו ליונדאי. דהן דפק לנהג על החלון וגם ניסה לפתוח את דלת הרכב, אך ללא הצלחה. באותו זמן הגיעו למקום מספר שוטרים עם נשקים שלופים, ואם דהן לא היה צועק להם לא לירות, האירוע יכול היה להסתיים אחרת לגמרי. היונדאי החלה לנסוע לאחור, הם סימנו לה לעצור אך היא לא נשמעה להוראות. בשלב זה היונדאי כמעט פגעה בו, והוא נאלץ לזוז הצידה. הם המשיכו בנסיעה אחרי היונדאי, שנסעה במהירות וללא ציות לחוקי התעבורה. בשלב מסוים עברה היונדאי לנתיב הנגדי וסיכנה כלי רכב שבאו ממול. היה מקרה בו היונדאי פנתה שמאלה, למקום בו עמדה משאית שפרקה ציוד. היונדאי לא האטה ונהג מונית שעבר בנתיב המקביל למשאית היה בסכנה. במזל נהג המונית האט וכך לא נכנס חזיתית ביונדאי. שרעבי הדגיש כי זו תמונה שהוא לא שוכח.

כשהיונדאי חזרה לנתיב שלה, הם הצליחו להגיע לשמאלה וניסו לחסום אותה, אבל היונדאי סטתה שמאלה לעברם ופגעה בדופן ימין שלהם. הם הצליחו להגיע עם הניידת לצד ימין של היונדאי וניסו לחסום אותה, ושוב סטתה היונדאי לכיוונם ופגעה בדופן שמאל שלהם. לאחר מכן היונדאי האטה, ופגעה בחלק הקדמי שלהם. בשלב זה היונדאי איבדה

שליטה ונזרקה לאי תנועה מבטון, ושוב פגעה בניידת. היונדאי נעצרה, והוא ודהן ירדו מהניידת. דהן ניגש ליונדאי, אך היא המשיכה בנסיעה. משלב זה הוא לא היה מעורב באירוע.

בסיום האירוע היו לו חבלות יבשות והוא פונה באמבולנס לבית החולים. עד היום הוא סובל מכאבים. הניידת הושבתה.

מתחילת האירוע הוא ודהן הבינו שזה לא אירוע פח"ע, כי הנהג יכול היה לפגוע באנשים בצידי הדרך ולא עשה זאת.

הוגש מסמך רפואי הנוגע לשרעבי, לפיו הוא סובל מ'צליפת שוט' (ת/9).

9. ר"ס אריק וטקין - אופנוען ביס"מ ירושלים.

ביום האירוע היה בסיור שגרתי עם השותף שלו, מתן. כשהיו ברחוב ואן-פאסן עלו מולם בגל ואמרו ששוטר תנועה מבקש עזרה באזור רחוב חיים בר לב. לא נאמר בקשר שהנהג מוכר לשוטר המדווח.

הם התקדמו לשם ופנו מואן-פאסן ימינה לכיוון רחוב בר לב, כשלפתע הוא ראה רכב יונדאי לבן מגיע מרחוב חיל ההנדסה לכיוון רחוב חיים בר לב, ואחריו ג'יפ גדול של ניידת תנועה מסומן כרכב משטרה. היונדאי נסעה במהירות, כולה בעשן. הוא ומתן עמדו בצד כדי לא להיפגע. היונדאי עקפה אותם וגם ג'יפ התנועה. הג'יפ רצה לעקוף את היונדאי מימין, והיונדאי התנגשה בג'יפ, שעף לכיוון מעקה הבטיחות.

הוא לא ידע מה טיב האירוע, וחשב שאולי זה אירוע פח"ע, כפי שהיו רבים באותה תקופה, לכן ירד עם האופנוע לשם, דרך את האם-16 וכיוון לנהג היונדאי. כשכמעט ביצע ירי, שוטר התנועה שהיה בג'יפ צעק לו שזה לא מחבל. היונדאי נשארה כעשר שניות בתוך מעקה הבטיחות, ואז עשתה פרסה והתחילה לנסוע חזרה לכיוונם. הוא סגר את הנצרה של הרובה וזי ימינה, והיונדאי עקפה אותם משמאל, פנתה ימינה לשמאל הנביא ונסעה בנתיב שלו, נגד כיוון התנועה. כל הזמן הזה הוא היה עם מדים, ומתן גם הפעיל כריזה ואורות כחולים. מתן התחיל לרוץ רגלית לכיוון אליו נסעה היונדאי, וצעק לו להביא את האופנוע. לקח את האופנוע ואסף את מתן בשמאל הנביא. אזרחים הצביעו להם על כיוון הנסיעה של היונדאי והם נסעו לצומת בר אילן.

בסרטון שהוצג לעד, הוא זיהה את עצמו דורך את הנשק ומכוון לנהג, ואת היונדאי נוסעת נגד כיוון התנועה כשעשן לבן יוצא ממנה.

כשהגיעו לסנהדריה ראו את היונדאי מאחורי טנדר, ומאחוריו השוטר הרוש. בשלב זה החשוד כבר היה אזוק.

לדברי העד, הוא ומתן לא נפגעו. מבחינתו לא מדובר במרדף, והוא גם לא הכריז על מרדף כי הקשר שלו לאירוע היה קצר ביותר, הוא פגש את היונדאי על כביש מספר 1 ואחרי כמה שניות איבד קשר עין אֶתה, עד שהנהג נעצר. מבחינתו מדובר בנסיעה מבצעית. לא יודע אם אופנוענים אחרים רדפו אחרי היונדאי, ולא ראה ניידות רודפות אחריה. גם לא ראה אזרח שרודף אחריה. מבחינתו זה לא היה מרדף.

במהלך האירוע הוא לבש מעיל אופנוע שחור, עם דגל ישראל תפור מבחוץ, לבש מכנסים של היס"מ והיה עם קסדה. על המעיל לא כתוב 'משטרה' ואין עליו תג. הקסדה היא קסדת משטרה שחורה, אך לא כתוב עליה דבר. היו עליו מכשיר קשר ונשק. מתן לבש אותו הדבר. על האופנוע לא כתוב שהוא של המשטרה, אך יש לו מספר אדום של

המשטרה, ואורות כחולים מהבהבים שהופעלו.

10. אשר אוהיו - בעל חנויות רהיטים בירושלים.

ביום האירוע היה בעבודה, והיה אמור להגיע לרחוב שמואל הנביא. בשעת צהריים נסע לשם ברכבו, מסוג איסוז דימקס. הוא נסע על כביש מספר 1 מכיוון העיר לכיוון הר הצופים, וכשנעמד ברמזור אדום ברחוב זקס, לכיוון הפניה לכביש מספר 1, ראה לפתע יונדאי לבנה נוסעת בפראות, כשעשן יוצא לה מהגלגלים, ואופנועים של המשטרה אחריה. ראה את היונדאי חוזרת לכיוון זקס-שמואל הנביא, ופונה שמאלה בכיכר לכיוון שמואל הנביא, כשאופנועי המשטרה מאחוריה. האופנועים נסעו עם סירנות ואורות מהבהבים והשוטרים לבשו מדים, היה לו ברור שזו משטרה. חושב שהיה גם אופנוע של היס"מ.

לדברי העד, הוא חשב שמדובר בניסיון לבצע פיגוע דריסה, ולכן עשה "סיבוב פרסה" על רחוב זקס, ונסע אחרי היונדאי והאופנועים. הייתה אז תנועה בכביש. בשלב הזה היונדאי היה מספיק זמן לראות אותו ולעצור כדי לא להתנגש בו, אבל היונדאי הגיעה מאחוריו ופגעה בצד הימני-קדמי של רכבו. ראה גם אופנוע שמנסה לעקוף את היונדאי ומקבל מכה. לא יודע אם היונדאי עשתה זאת בכוונה. האופנועים לא עקפו את היונדאי אלא רק נסעו אחריה. לא ראה ניידות משטרה. הבין שהאופנועים לא רוצים לפגוע בנהג היונדאי אלא רק לעצור אותו. לא ידע מה האירוע, לא ידע אם מדובר במחבל.

המצב של היונדאי היה "גמור" - הברקסים נגמרו, הצמיגים היו קרועים, היונדאי השתוללה מצד לצד.

הוא הצליח לעקוף את האופנועים ואת היונדאי על הכביש ברחוב שמואל הנביא, וניסה לחסום את היונדאי. כל הדרך הוא נתן ליונדאי כמה פעמים מכות בחלקה האחורי, בניסיון לחסום אותה. כשהגיעו לרמזור של רחוב בר אילן - שמואל הנביא, היה נתיב ריק אחד והוא הצליח לחסום אותו. היונדאי נכנסה בין רכבים, נתנה לו מכה חזקה בצד הימני קדמי, והמשיכה בנסיעה. בשלב זה הנהיגה של היונדאי הייתה פחות פראית כי הייתה פחות אפשרות להשתולל על הכביש. אחד האופנועים סימן לו עם היד תנועה להמשיך לרדוף אחרי היונדאי, וכך עשה. הוא הבין שהוא היחיד שיכול לעקוף ולעצור את היונדאי, כי יש לו רכב גדול.

הוא ירד לכיוון סנהדריה, שם עקף את היונדאי ו"נתן ברקס". עשה זאת על דעת עצמו ולא לבקשת המשטרה. היונדאי נכנסה בו מאחור ונעצרה. הפגיעה ברכבו הייתה חזקה, ואם רכבו לא היה חזק, הוא היה נפגע. יש לו פגיעות בצד שמאל של הרכב, בכנף ובטמבון בצד הימני קדמי.

יצא מהרכב וראה את השוטרים קופצים מהאופנועים ומוציאים את נהג היונדאי. הנהג צעק ששמו משה בן חיים, אז הבין שזה לא מחבל. ראה את מעצר הנהג. הנהג היה היסטרי, לחוץ וחיוור. ראה אפילו טיפת דם אם כי לא זוכר איפה.

רק אחרי שהיונדאי נעצרה הגיעה ניידת משטרה.

11. רס"ב שמשון כהן -

השתתף בחקירת האירוע. במסגרת החקירה, הצוות התחקה אחר צילומי אבטחה בציר נסיעת היונדאי. הוא נסע עם קטנוע על ציר הנסיעה, ובדק מצלמות של בניינים ועסקים, וגם מצלמות רמזורים. גילה שמצלמות הרמזורים קופצות כל

5 שניות, כך שלא ניתן להוציא מהן סרטון משמעותי. לא מצא סרטונים ממצלמות אחרות.

12. הוגשו מסמכים המתייחסים לבדיקת השתן לאיתור שרידי סם שנעשתה לנאשם, ומעידים על שרשרת המוצג (ת/4, ת/5, ת/12, ת/15, ת/16, ת/17, ת/18). בבדיקות השתן נמצא אצל הנאשם תוצר חלופי של חומר מסוג קנביס בכמות של 29mg/ml (ת/16, ת/17).

הוגש מזכר הנוגעים לסרטונים שהופקו ממצלמת קסדה של השוטר מתן שהם, ומהפלאפון של השוטר רמי סימן טוב (ת/10).

הוגש מזכר הנוגע לתמונות רכבו של הנאשם שצולם במגרש הרכבים (ת/14).

הוגשה הודעת משרד התחבורה מיום 14.1.16, לפיה הנאשם אינו מופיע בקובץ מחזיקי רישיונות הנהיגה (ת/13).

גרסת הנאשם:

13. הנאשם נחקר במשטרה שלוש פעמים:

בשתי החקירות הראשונות שנערכו לו, בימים 11.1.16 ו-12.1.16, מסר הנאשם כי הוא לא מרגיש טוב ולא יכול לדבר (ת/6-7). בחקירה השלישית, ביום 13.1.16, ולאחר שלבקשתו שוחח הנאשם טלפונית עם סניגור מהסניגוריה הציבורית, מסר הנאשם לחוקרים שהוא לא יודע עם מי שוחח בטלפון מאחר שהחוקר חייג עבורו, ולכן הוא ידבר בחקירה רק אחרי שישוחח עם סניגור פנים אל פנים (ת/8).

14. בעדותו בבית המשפט מסר הנאשם כי הוא בן 48, גרוש. הוא חולה מאד, יש לו כאבים כרוניים בגב וברגליים, בעבר קיבל טיפול תרופתי ומזה שלוש שנים הוא צורך קנביס רפואי. הוא יליד ירושלים אך לא חי בה כל חייו. כאשר התגורר בבגרותו בירושלים, גר בקטמון.

לילה לפני האירוע שמר על בת אחותו בבית החולים, ובבוקר נסע מבית החולים לכיוון עטרות, כשלפתע הרגיש שמישהו נכנס בו ברכב מאחור בעוצמה כמה פעמים. כריות האוויר ברכב נפתחו. הוא נכנס להיסטריה ולא זוכר מה קרה ומה עשה. ראה סביבו המולה וניידות, והבין שהמשטרה נכנסה בו. לא יודע אם זו הייתה ניידת או אופנוע אבל חושב שזה היה רכב כי אופנוע לא יפגע בו כך. זה היה באזור כביש מספר 1, סמוך לפניה לבית המשפט המחוזי, עוד לפני בסיס מג"ב, וכל האירוע נמשך כשלוש דקות. לדבריו הוא נהג במהירות של כ-50 קמ"ש, ופגעו בו פעמיים או שלוש. הוא פנה ימינה, לא יודע את שם הרחוב, ראה כיכר ונעצר לידה בצד ימין. שם הוציאו אותו השוטרים מהרכב.

הנאשם טען שוב ושוב כי אינו זוכר מה היה באירוע. לדבריו הוא היה בסערת רגשות. הוא סובל גם מבעיית זיכרון, אבל אין לו תיעוד על כך. כתוצאה מהאירוע נגרם לו שבר ביד ונפתח לו הראש, אבל רק לאחר כ-12 שעות הגיע לבית החולים ואושפז. הוא זוכר שבחקירה במשטרה היה כאוב, ואמר לשוטרים שהוא לא זוכר דבר. עוד בזירת האירוע הגיע

למקום אמבולנס ואמר שצריך לפנות אותו לבית החולים, אך הוא נלקח לתחנת המשטרה. לא הצליח לשתף פעולה בחקירה בגלל מצבו הרפואי. לא זוכר שנחקר יום לאחר האירוע, אולי גם אז לא הרגיש טוב ולכן לא ענה לחוקרים. בפעם השלישית שנחקר לא הסכים לענות על השאלות לפני שידבר עם עורך דין פנים אל פנים. הוא לא יודע עם מי דיבר בטלפון וכלל לא יודע אם מדובר בעורך דין.

הנאשם הדגיש כי לא התבקש לעצור בצד הדרך, אם היה מתבקש היה עוצר, כמו שקרה לו לפני האירוע. לא הייתה לו סיבה לברוח מהשוטר.

כבר כשהוציאו אותו מהרכב בסיום האירוע, לא זכר מה קרה. לא זוכר אם השוטרים פעלו נגדו באלימות בשלב זה.

מאשר שיום לפני האירוע עיין קנביס, אך לא באותו היום.

הנאשם טען כי הוא מכיר את השוטר ארז הרוש מילדות, מגיל 11-12, משכונת קטמון. לדבריו הוא הבחין בו באירוע - הרוש עמד לידו ברמזור, עקף אותו והמשיך בנסיעה. הוא ראה את הרוש משמאלו. לדברי הנאשם, הרוש לא סימן לו לעצור, אחרת היה עוצר. הנאשם אישר כי ידע שהרוש שוטר וכי אין להרוש דבר נגדו. לגבי הניידת של שלומי דהן, טען כי לא הבחין שזו נסעה אחריו.

לשאלה מדוע לא עצר את הרכב לאחר המכות שקיבל הרכב, מסר הנאשם מספר תשובות: הוא לא עצר כי לא היה מה לעצור; לא עצר כי נכנס לסערת רגשות; לא יודע למה לא עצר; לא זוכר למה לא עצר; התבלבל; נכנס ללחץ מכל המשטרה. לדברי הנאשם, הוא נסע בניגוד לכיוון התנועה, כי אחרי המכות "לא הבין מי נגד מי". לא ראה שוטר מכוון אליו נשק, הוא היה "בסערת רגשות".

לגבי נסיעה ברמזור אדום, העיד הנאשם שייתכן שעבר באדום וייתכן שלא. לדבריו הוא לא נסע במהירות מופרזת ולא התנגש בניידת משטרה או ברכב אחר כלשהו - ניידת המשטרה והטנדר הם שפגעו בו. הנאשם הכחיש כי השוטר דהן ניסה לפתוח את דלת הרכב, לטענתו הוא לא נועל את דלתות הרכב. לדברי הנאשם, בעת שנסע הוא שמע מוזיקה, יש לו ברכב מערכת הגברה.

לגבי הפניה ימינה לרחוב סולטן סולימאן, טען הנאשם כי הוא נזכר שנסע לשם כדי לקנות משהו, אולי רצה לאכול ביגלה.

לגבי נהיגה תחת השפעת סם, טען הנאשם כי השתמש בקנביס יום לפני האירוע. לדבריו, הוא שמע מאנשים שאסור לנהוג רק במשך שלוש שעות לאחר השימוש בסם.

הנאשם טען כי השוטרים מעידים נגדו כי הם מכירים את העבר שלו ורוצים "לתפור" לו תיק.

15. הוגשו מוצגי הגנה:

נוהל משטרה לביצוע מרדף מאפריל 2003 (נ/1); לוח "העשרות" - פלט מחשב המתעד חלק מדיווחי הקשר של השוטרים בינם לבין עצמם (נ/2); רישיונות שקיבל הנאשם להחזקה ושימוש בקנביס רפואי, בתוקף בין התאריכים 21.9.2015 עד 30.9.2016 (נ/3-נ/4); מסמכים רפואיים של הנאשם לאחר האירוע (נ/5).

דין והכרעה

16. לאחר שמיעת ראיות הצדדים, אני מעדיפה את גרסת השוטרים על פני גרסתו של הנאשם, באשר לאירועים המתוארים בכתב האישום.

ראשית, גרסתו של הנאשם נשמעה לראשונה בבית המשפט. בחקירותיו במשטרה לא מסר הנאשם גרסה - בשתי החקירות הראשונות, טען כי אינו חש בטוב, ובחקירה השלישית ביקש להיפגש עם עורך דין טרם מסירת גרסתו. אמנם ניתנה לנאשם האפשרות להיוועץ בעורך דין בטלפון, אך הוא טען כי אינו יודע עם מי דיבר והוא מבקש לפגוש את עורך דינו.

בין כך ובין כך - בסופו של דבר, הנאשם מסר גרסתו לראשונה באמצעות סנגורו בתשובתו לאישום, ובאופן אישי בעדותו בבית המשפט, כך שמדובר בגרסה כבושה.

שנית, בעדותו בבית המשפט, שוב לא מסר הנאשם גרסה של ממש, הפעם בטענה כי אינו זוכר דבר. כך השיב למרבית השאלות שנשאל. במהלך החקירה הנגדית, השיב הנאשם מידי פעם תשובות ענייניות, אך לא מסר גרסה מפורטת, סדורה, גרסה שניתן יהיה להסתמך עליה. באופן "מפתיע", זכר הנאשם דווקא חלק שולי באירוע - את עמידתו של השוטר הרוש רוכב האופנוע על ידו ברמזור.

ב"כ הנאשם טען בסיכומיו כי הנאשם אינו זוכר את חלקו הארי של האירוע, משני טעמים: **"ראשית מהפחד הגדול ומסערת הרגשות ששררו בו כתוצאה מהסלמת האירוע על ידי השוטרים עצמם ובשנית, מפגיעות פיזיות גופניות שלמעשה ספג במסגרתו של אותו אירוע"**.

אין לקבל טענות אלה של הנאשם.

לגבי סערת הרגשות של הנאשם - הנאשם הוא ש"השתולל" בכביש, נמלט שוב ושוב מהשוטרים, ולא איבד עשתונותו גם כאשר ניסו לחסום אותו או כאשר פגע ברכב משטרתי, ושב ונמלט מהשוטרים. נראה כי הנאשם תפקד היטב בהימלטות מהשוטרים, וקשה לקבל את טענתו כי אינו זוכר את מעשיו באירוע.

לגבי מצבו הרפואי של הנאשם - מתעודת חדר מיון, נ/5, עולה כי הנאשם הגיע לאחר מעורבות בתאונת דרכים, לאחר מרדף משטרתי. לדבריו "אינו זוכר את התאונה עצמה, אינו זוכר אם איבד הכרה, היה חגור, כריות אוויר נפתחו. יש חבלת ראש. בנוסף חבלות בגפיים ובגוף...". הנאשם אולי לא זכר באותה עת את התאונה, דהיינו את ההתנגשות ברכבו של אוחיון, שחסם אותו, אך זכר את המרדף המשטרתי. למעט התעודה המעידה, מפי הנאשם, על מצבו מיד לאחר התאונה, לא הוצגה ראיה כלשהי בדבר פגיעה נוירולוגית שהיה בה כדי לפגוע בזיכרונו של הנאשם לטווח הרחוק, עד היום. מכל מקום, יומיים לאחר שהיה בחדר מיון, בחקירתו האחרונה במשטרה, ת/8, לא טען הנאשם כי אינו חש בטוב (כפי שטען בשתי החקירות הראשונות) ולא טען כי אינו זוכר, אלא סירב למסור גרסה עד למפגש עם סנגור.

שלישית, הרושם הוא כי הנאשם מתחמק ממתן תשובות, וכי גם במקום בו השיב לשאלות, מסר גרסה שאיננה תואמת את המציאות כפי שהתרחשה.

רביעית, עדויות השוטרים נשמעו סדורות, אמינות, והתיישבו עם הנתונים בשטח, כפי שאף צולמו בחלקם.

17. כאמור, מטעם המאשימה העידו שלושה אנשי משטרה: רס"ר ארז הרוש - משרת ביחידת האופנועים, נקלע למקום במקרה, ובעת האירוע רכב על אופנוע משטרת; רס"ר שלומי דהן - סייר תנועה, היה במקום במקרה, ובעת האירוע נסע בניידת משטרתית; ורס"ר אריק וטקין - אופנוען ביס"מ ירושלים. בנוסף לשוטרים, היו באירוע שני אזרחים: נועם שרעבי - פקח מטעם משרד התחבורה, שעבד באותו יום בצמוד לרס"ר שלומי דהן; ואשר אוחיון - אזרח שנקלע למקום ונטל חלק באירוע.

18. להלן תיאור האירוע, על פי סדר הדברים, כעולה ממכלול עדויות עדי התביעה:

(א) הרוש, בהיותו בדרך על אופנוע משטרת, הבחין ביונדאי, שהייתה מוכרת לו מעבודתו, כשהיונדאי בנסיעה מכוון כיכר צה"ל לצפון העיר. הרוש ביקש לערוך ליונדאי בדיקה שגרתית. העד נסע לצד היונדאי, שבה נהג הנאשם, צפר לנאשם וסימן לו לעצור, הנאשם נענע בראשו בחיוב, אך לא עצר.

בשלב זה העד לא זיהה את הנאשם, אף שבעבר נתקל בו באירוע תעבורתי.

הנאשם עצר ברמזור, והעד, שסבר כי הנאשם מתכוון להמשיך לנסוע, ומבחינתו להימלט מהמקום, ביקש עזרה מניידת משטרה שעברה במקום, שבה דהן ושרעבי.

(ב) דהן, שנתבקש לעזור להרוש, חסם את הכביש, באמצעות הניידת, כדי שהנאשם לא יוכל להמשיך לנסוע, ואז שינה הנאשם את כוון הנסיעה, ופנה ימינה לרחוב סולטן סולימאן.

(ג) הרוש, שבשל התנהלותו של הנאשם, סבר כי מדובר באירוע פח"ע, או שלנהג היונדאי סמים או אמל"ח ברכב, החל לנסוע אחרי היונדאי, שבשלב זה נסעה במהירות רבה ובאופן פרוע.

אליו הצטרפה הניידת המשטרתית של דהן, תוך כדי הפעלת סירנות ושימוש בכריזה.

היונדאי המשיכה בדרכה, תוך חציית נתיבים במהירות ובחריקת צמיגים, הגיעה לכיכר במהירות לא סבירה, נסעה בניגוד לכיוון התנועה, תוך שהיא גורמת לכלי רכב לסטות מנתיבם, נסעה לרחוב הנביאים, ושם נעצרה אחרי רכב שעמד ברמזור אדום.

(ד) דהן יצא מהניידת, רץ לכיוון היונדאי, סימן לנהג לעצור וניסה לפתוח את דלת הרכב. הדלתות והחלונות היו סגורים. בשלב זה כלי הרכב ברמזור החלו לנוע, והיונדאי החלה בנסיעה. דהן חזר לרכבו והמשיך לנסוע אחרי היונדאי, שפנתה ימינה ונסעה נגד כיוון התנועה. דהן הפעיל כריזה וסירנה.

(ה) דהן ניסה לעקוף את היונדאי, אך לא הצליח בשל כלי הרכב שנסעו מולו. הוא נצמד ליונדאי, ואז היונדאי סתה לעברו ופגעה בו מספר פעמים. היונדאי המשיכה בנסיעה פרועה, ולבסוף דהן פגע בה עם הניידת ושני כלי הרכב התנגשו ונעצרו.

הניידת והיונדאי, שנפתחו בה כריות האוויר ויצא ממנה עשן כבד, עצרו במקום.

(ו) למקום הגיע צוות יס"מ רכוב על אופנועים. השוטרים, שהיו עם מדי משטרה, ובהם ויטקין, ירדו מרכבם עם כלי נשק, מאחר שחשבו שאולי מדובר באירוע פח"ע. דהן אמר להם שלא יירו על הנהג, שלא מדובר במחבל.

(ז) הניידת של דהן הושבתה מנסיעה בעקבות ההתנגשות עם היונדאי.

היונדאי המשיכה בנסיעה, נגד כיוון התנועה "במהירות מטרופת", כשהיא עוקפת כלי רכב מכל כיוון, בצומת סנהדריה עוברת בין כלי רכב ומשפשפת אותם, וחוצה צומת באור אדום. בשלב זה עלה ממנה עשן כבד והגלגלים הקדמיים שלה היו עקומים.

(ח) הרוש המשיך בנסיעה אחרי היונדאי, בשלב מסוים הגיע אליה עם האופנוע וניסה לפתוח את דלת היונדאי, אך היונדאי המשיכה בנסיעה, כשהיא פוגעת ברגלו של הרוש.

במקביל המשיך אופנוע יס"מ לנסוע אף הוא בנתיב הנסיעה של היונדאי, תוך הפעלת כריזה ואורות כחולים.

(ט) באזור שמואל הנביא הצטרף האזרח אוחיון, שנסע בטנדר. אוחיון, אשר סבר כי מדובר ב"פיגוע דריסה", וחשב שאחד השוטרים מסמן לו לרדוף אחרי היונדאי, הצליח לעקוף את היונדאי, לעצור לפניה, והיונדאי "נתקעה בו מאחור" ונעצרה.

בשלב זה הגיעו אנשי משטרה למקום, והוציאו את הנאשם מהיונדאי.

19. מתיאור הנסיעה, כמפורט לעיל, עולה כי הנאשם נהג ברכב היונדאי כשהוא נוסע בפראות, בצורה מסוכנת לו ולכלי הרכב האחרים בדרך, תוך אילוף כלי רכב לזוז מנתיבם, כשבדרכו הוא "משפשף" מכוניות, מתנגש בניידת משטרתית, נוסע בניגוע לכיוון התנועה, נוסע ברמזור אדום, ואף כמעט דורס את שרעבי, נסיעה שנמשכה, על פי עדותו של הרוש, כעשר דקות.

20. עוד עולה כי אנשי המשטרה נקטו מספר רב של אמצעים לסמן לנאשם לעצור, אך הוא המשיך בשלו:

בתחילת האירוע ראה הנאשם את הרוש, לדברי הנאשם הוא ידע שמדובר בשוטר, אותו הוא מכיר. הנאשם נענע לסימון של הרוש לעצור, והמשיך בנסיעה.

בהמשך, בעת שהנאשם נסע בפראות, נסעו אחריו הרוש, עם אופנוע שעליו מדבקות משטרה ומנורות מהבהבות באדום וכחול, ודהן בניידת משטרה, כשהוא מפעיל כריזה וסירנה. אך גם בשלב זה הנאשם לא נעצר.

במהלך הנסיעה, בשעה שהנאשם נעצר, ירד הרוש מהאופנוע וניסה לפתוח את דלת היונדאי, אך זו היתה סגורה והנאשם המשיך בנסיעה.

לאחר מכן, כשהנאשם נעצר שוב, ירד דהן מהניידת וניסה לפתוח את דלת היונדאי, אך הנאשם החל שוב בנסיעה, לא פתח את הדלת ולא עצר.

בהמשך, כאמור, התנגשו ניידת המשטרה והיונדאי, היונדאי "נתקעה" במעקה הבטיחות, ולמקום אף הגיעו שוטרי יס"מ

עם כלי נשק. אך לאחר מספר שניות הנאשם החל שוב בנסיעה פרועה והמשיך בדרכו.

אף שרכבו נפגע באירוע, העלה עשן, כריות הבטיחות נפתחו והגלגלים הקדמיים של היונדאי התעקמו - הנאשם המשיך בנסיעה פרועה, תוך שהוא מסכן את הנוסעים בדרך.

הנאשם עצר את רכבו מספר פעמים, שלא מרצונו אלא מאחר שהיו לפניו כלי רכב שנעצרו ברמזור אדום, או כאשר אירעה התנגשות עם הניידת המשטרתית.

בסופו של דבר, האירוע הסתיים אף הוא שלא מרצונו הטוב של הנאשם, אלא לאחר שהאזרח אוחיון הצליח לעקוף אותו ברכבו, והעמיד את הרכב באופן שהנאשם לא יכול היה להמשיך בנסיעה. בשלב זה הוצא הנאשם מהרכב על ידי שוטרים, ונסיעתו המסוכנת הופסקה.

21. לאור האמור לעיל, אינני מקבלת את טענת הנאשם כי לא שמע דרישה של הרוש לעצור. אינני מקבלת גם את גרסתו לפיה בשלב מסוים החלה פעילות אגרסיבית של המשטרה נגדו. הנאשם נדרש על ידי השוטרים, יותר מפעם אחת, להפסיק את נסיעתו הפרועה, הוא ידע שמדובר בשוטרים וברכבי משטרה, ובמקום לעצור את רכבו, המשיך בנסיעתו הפרועה, תוך שהוא נמלט מהשוטרים, עד שנאלץ לעצור כשנחסם בידי אוחיון.

עבירות שעבר הנאשם:

22. מראיות התביעה, ומעדויות עדי התביעה, שהיו מהימנות עלי, עולה בבירור כי הנאשם נסע בניגוד לחוקי התנועה, הן בנסיעה במהירות שאיננה תואמת את תנאי הדרך, הן בנסיעה בניגוד לכיוון התנועה, והן במעבר ברמזור באור אדום.

הנאשם אישר כי נהג ללא רישיון.

במעשיו אלה, עבר הנאשם עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון, ואי ציות לרמזור אדום, כמיוחס לו בכתב האישום.

עבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה:

23. מהעדויות, כמתואר לעיל, עולה כי בנסיעתו הפרועה, תוך הפרה של חוקי התנועה, סיכן הנאשם את חייהם של נוסעים אחרים בדרך.

ב"כ הנאשם טען בסיכומיו כי לא מתקיימים יסודות העבירה של "סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה".

24. להלן נוסח סעיף 332(2) לחוק:

"העושה אחת מאלה, בכוונה לפגוע בנוסע בנתיב תחבורה או כלי תחבורה או לסכן את בטיחותו, דינו - מאסר עשרים שנים:

- (1) מניח דבר על נתיב התחבורה או כלי התחבורה;**
(2) מטפל בנתיב תחבורה או כלי תחבורה או בכל דבר שעליהם או בקרבתם בדרך שיש בה כדי לפגוע בשימוש החופשי והבטוח של נתיב התחבורה או כלי התחבורה או בבטיחותו של נוסע כאמור או כדי לסכן את השימוש או הבטיחות האמורים;
"...

היסוד העובדתי של העבירה, ככל שהוא נוגע לעניינו, נוגע לשימוש שעשה הנאשם ברכב, באופן שיש בו כדי לפגוע בשימוש החופשי והבטוח של נתיב התחבורה - כאמור, הנאשם נסע בפראות, במהירות שאיננה הולמת את תנאי הדרך, כשהוא נוסע בין היתר בניגוד לכיוון התנועה ועובר ברמזור אדום, ובאופן נסיעתו אילץ כלי רכב לסטות מהדרך ואף פגע בחלקם. אין ספק שהנאשם "טיפל" ברכבו באופן שסיכן את המשתמשים בנתיב התחבורה.

היסוד הנפשי של העבירה, דורש כוונה מיוחדת, ובהתאם לסעיף 90א(2) לחוק:

- "בכל מקום בחיקוק שנחקק לפני תחילתו של חוק העונשין (תיקון מס' 39) (חלק מקדמי וחלק כללי), תשנ"ד-1994 (בפרק זה - חוק העונשין תיקון מס' 39), ושבזו היסוד הנפשי שבעבירה בא לידי ביטוי במונח -**
(1) ...
(2) "בכוונה" - מקום שהמונח אינו מתייחס לתוצאת המעשה הנמנית עם פרטי העבירה, יתפרש המונח כמניע שמתוכו נעשה המעשה או כמטרה להשיג יעד כפי שנקבע בעבירה, לפי ההקשר;
"...

25. על פי הפסיקה, לעניין יסוד הכוונה הנדרש בעבירה, הוחל "כלל הצפיות", לפיו די בכך שאדם צפה כאפשרות קרובה לוודאי את התממשות המטרה האסורה, אפילו לא רצה בה. וראו לעניין זה ע"פ 217/04, חאפז אלקורעאן נ' מדינת ישראל (29.6.2005):

"... לא מצאתי טעם המחייב שלא להחיל את כלל הצפיות בעבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה. תכליתו של האיסור בסעיף 332(2) לחוק העונשין היא להגן על חייהם ובטיחותם של נוסעים המשתמשים בנתיב תחבורה או בכלי תחבורה ולהבטיח את התנועה בדרך (ע"פ 1184/00 מחמיד נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 159, 165). לדידי, השמירה על שלמות גופו, חייו ובטיחותו של האדם היא ערך המצדיק הגנה מפני פגיעה לא רק כאשר לעושה המעשה המטרה להשיג את היעד האסור, אלא גם מקום שהוא צפה כאפשרות קרובה לוודאי את התממשות המטרה האסורה, ואפילו לא רצה בה...
אין כל הצדקה להגן על נהגים הנוהגים באופן מסוכן הפועלים ברמה של צפיות בדרגה קרובה לוודאי כי חייהם של חפים מפשע יסוכנו בכביש. אין לאדם חירות לנהל דרך כאוות נפשו תוך סיכון חייהם של אחרים במודע...
על כן, יש לומר כי כלל הצפיות חל בעבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, שעניינה סיכון חיי אנשים

במזיד בנתיב תחבורה".

(וראו גם ע"פ 1599/08, לוינסטיין נ' מדינת ישראל (19.2.2009)).

ולעניין החלת "הלכת הצפיות" במקרים בהם מדובר בנהיגה מסוכנת, ראו פסק דינו של סגן הנשיא כב' השופט נועם, בת"פ 5839-01-11, מדינת ישראל נ' אשר גולן סויסה (6.2.2012):

"... בכל המקרים שהוחלה הלכת הצפיות בפסיקה בעבירה דן, מדובר היה בנהיגה מסוכנת שיצרה סיכון מיידי וממשי לבטיחותם של המשתמשים בדרך, שבחלקו אף התממש בהתרחשות תאונה. במקרים אלו מדובר היה בנסיעה במהירות מופרזת תוך חציית רמזורים אדומים, נסיעה בנתיב הנגדי ואילוץ מכוניות לסטות מנתיבן לבל ייפגעו (ע"פ 217/04 אלקורעאן, לעיל; ע"פ 4930/02 בעניין רפיק, לעיל; ע"פ 2295/06 נאיף רבאדי נ' מדינת ישראל (9.11.06); ת"פ (י-ם) 434/04 מדינת ישראל נ' עדנאן (25.1.06); וע"פ (נצרת) 1108/04 מדינת ישראל נ' פורנשטיין (25.1.05))."

26. בענייננו, הוכח כי הנאשם נהג במהירות מופרזת, בניגוד לכיוון הנסיעה, תוך חציית רמזור אדום, תוך שהוא מסכן כלי רכב אחרים, פוגע בחלקם, ומאלץ את חלקם לסטות מהדרך בשל אופן נסיעתו.

לפיכך נתקיימו יסודות העבירה, ויש להרשיע את הנאשם גם בעבירה של סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה.

מרדף משטרת:

27. טענה נוספת של הנאשם, הינה כי נסיעתם של השוטרים, היוותה "מרדף" בעקבות הנאשם. נטען כי המרדף נערך בניגוד לנוהל המשטרה. בשל כך נטען להגנה מן הצדק.

אינני מקבלת טענה זו.

28. נ/1, נוהל משטרה 02.241.22, מאפריל 2003, מגדיר "מרדף ממונע" - "רדיפה ברכב משטרה שהוגדר כרכב ביטחון אחרי רכב נמלט על מנת לגרום לעצירת הרכב".

העבירות המאפשרות קיום מרדף על פי הנוהל, מפורטות בנספח א', ובהן, בין היתר, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, נהיגה המהווה סכנה למשתמשי דרך, עבירות על פקודת הסמים וכן עבירות רצח והריגה, עבירות הקשורות בחומרי חבלה, החזקת נשק ללא רישיון על רקע ביטחוני, ועוד.

לפני כל מרדף, יש לשקול אם החשוד מתנגד או מנסה לחמוק ממעצר, והאם המרדף הוא אמצעי סביר, ואין דרך אלטרנטיבית לביצוע המעצר. כן יש לבדוק האם פעולת המרדף מהווה סכנה גדולה יותר לרודף, לנרדף ולעוברי דרך, מאשר חומרת העבירה בגינה מתבצע המרדף.

עוד מגדיר הנוהל "מרדף משטרתי" - "פעילות משולבת של יותר מרכב אחד, תוך הכרזה על קיומו וחלוקת תפקידים בין הכוחות הפועלים, עד לעצירת הרכב".

בהתקיים התנאים, מבקש השוטרי אישור להכריז על מרדף, ההכרזה מתבצעת בשידור כללי, והשוטרים אמורים להפעיל סירנה, אורות רכב, מערכת כריזה ועוד.

29. בענייננו, לא הייתה הכרזה על מרדף, כמוגדר בנוהל, ותחילה כלל לא הייתה כוונה לבצע מרדף. חלק מהשוטרים אף העידו כי מבחינתם לא היה מרדף ולא הוכרז על מרדף. מדובר באירוע "מתגלגל", אשר החל בניסיון של הרוש לבדוק את היונדאי שבה נהג הנאשם, בפעילות של דהן לחסום את רכבו של הנאשם, כדי שלא ימלט, ובנסיעה פרועה של הנאשם, כשבפועל רודפים אחריו השוטרים, החושדים כי מדובר באירוע פח"ע, או במי שברכבו אמל"ח או סמים. מתחילת האירוע, נסע הנאשם נסיעה פרועה, תוך סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

30. ב נסיבות אלה, גם אם בפועל התקיים "מרדף" אחרי הנאשם, מבלי שהייתה הכרזה על מרדף - הנסיבות והחשדות הצדיקו מרדף כזה, כאשר התנהגותו של הנאשם מעוררת חשד כבד לביצוע עבירות, והתנהגותו על הכביש מסכנת את העוברים והנוסעים בדרך.

31. טוען ב"כ הנאשם, כי הרוש הכיר את הנאשם, שהעיד שהוא מכיר אותו מילדות וכן מכך שבדק את רכבו בעבר, ולפיכך, לא הייתה הצדקה לרדוף אחרי הנאשם, אפשר היה לעצרו מאוחר יותר.

לעניין זה אני מעדיפה את עדותו של הרוש, לפיה לא זיהה את הנאשם וכלל אינו מכירו מילדות.

32. עוד מפנה ב"כ הנאשם ל"העשרות" נ/2 - דו"חות שנרשמו בזמן אמת, מפי הרוש, לפיהן "מהאזנה לגל ככל הנראה מרדף אחרי רכב נהג שמפרע כנראה מוכר". ב"כ הנאשם מבקש להסיק מכך כי הנהג היה מוכר להרוש, אך באותה מידה אפשר שהכוונה לרכב מוכר, כפי שהעיד הרוש.

33. לסיכום, יש להוסיף כי הנאשם, שידע כי שוטרים רודפים אחריו, יכול היה לעצור בכל שלב בדרך, להפסיק את נסיעתו המסוכנת, ובכך היה המרדף מסתיים. אך הוא בחר להמשיך בהימלטות, תוך נהיגה פראית, תוך שהשוטרים נאלצים לפעול לתפיסתו בטרם יפגע באחרים. השוטרים, שלא ידעו במי מדובר, לא יכלו לסמוך על כך שאם לא ירדפו אחריו, ישנה הנאשם מדרך נהיגתו ו/או לא יעבור עבירות אחרות, שאולי בגינן נמלט מהם, ולהבדיל מהנאשם, שיכול היה לעצור את המרדף בכל שלב, נאלצו השוטרים להמשיך במרדף, עד שהנאשם נבלם ונעצר.

נהיגה תחת השפעת סמים:

34. עבירה נוספת המיוחסת לנאשם, הינה נהיגה תחת השפעת סמים.

בבדיקת שתן שנערכה לנאשם, סמוך לאחר מעצרו, נמצא THC (חומר הפעיל בקנביס) בשיעור של 29.0 mg/ml

עמוד 17

(ת/17).

הנאשם טען כי השתמש בקנביס רפואי באופן חוקי, יום לפני האירוע ולא בסמוך לנסיעה. לדבריו, על פי ההנחיות שקיבל, בעל-פה, יש להמתין כשלוש שעות בין השימוש בסם לנהיגה.

לפיכך, לטענתו, לא עבר עבירה זו.

35. נ/3 ו- נ/4 הינם רישיון שקיבל הנאשם להחזקה ושימוש בסם מסוג קנביס, בין התאריכים 21.9.2015 עד 30.9.2016. מסמכים אלה תומכים בגרסת הנאשם, לפיה רשאי היה להשתמש בקנביס בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

בין תנאי הרישיון, קביעה לפיה "בעת השימוש בסם המסוכן חל איסור מוחלט על ביצוע פעולות הדורשות ריכוז לרבות נהיגה..."

36. העובדה שהנאשם החזיק סם ברישיון, איננה רלוונטית לענייננו, שכן הנאשם אינו מואשם בשימוש בסם מסוכן או בהחזקת סם מסוכן, אלא בנהיגה תחת השפעת סם.

יחד עם זאת, המאשימה לא הביאה ראיות בשאלת משמעות תוצאת בדיקת השתן - מה משמעות תוצאת הבדיקה, ביחס לשימוש בסם; כמה זמן לאחר השימוש בסם נמצא בשתן תוצר כפי שנמצא אצל הנאשם; והאם תוצאת בדיקת השתן מעידה על היותו של הנאשם תחת השפעת סמים בעת שנהג.

זאת ועוד, לא הובאו ראיות הסותרות את טענת הנאשם, לפיה ההנחיות הניתנות למשתמשים בקנביס רפואי מתירות לנהוג שלוש שעות לאחר השימוש בסם.

בנסיבות אלה, המאשימה לא עמדה בנטל ההוכחה המוטל עליה, ולפיכך יש לזכות את הנאשם מהעבירה של נהיגה תחת השפעת סם.

סיכום

37. לאור האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים.

אני מרשיעה את הנאשם בסיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק; נהיגה בלי רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודה; ואי ציות לרמזור אדום, עבירה לפי תקנה 64(ה) לתקנות.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ז, 11 מאי 2017, במעמד הצדדים.

עמוד 18

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**